

تبیین نقش مناسب‌سازی محیط در مشارکت اجتماعی سالمندان

محمدرضا اسدی

معاون توانبخشی بهزیستی استان تهران

وحید راشدی

مرکز تحقیقات سالمندی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

خلاصه

سالمندان در حال حاضر با مشکلات زیادی رو به رو هستند، که یکی از این مشکلات، موانع شهری برای فعالیت‌های آنان می‌باشد. براساس تعریف سازمان جهانی بهداشت، اگر محیط فیزیکی و فرهنگی جامعه، مسکن، حمل و نقل، خدمات اجتماعی و بهداشتی، فرصت‌های شغلی و آموزشی، زندگی اجتماعی و فرهنگی، تسهیلات ورزشی و تفریحی در دسترس همه افراد جامعه قرار داشته باشد، یعنی فرصت‌های زندگی در جامعه به صورت برابری تقسیم شده است، اما سالمندان با محدودیت‌های فیزیکی نه به خاطر محدودیت‌های جسمی حرکتی خود، بودن خود بلکه به دلیل معلول بودن شهر از انجام فعالیت و خلاقیت، کار و زندگی در محیط شهری و نهایتاً مشارکت اجتماعی عقب می‌مانند.

مشارکت اجتماعی سالمندان به طور کلی در سطوح گوناگون قابل مشاهده است: ۱. مشارکت در یک یا چند گروه با توجه به ماهیت شدت و فراوانی تماس‌های سالمند. ۲. مشارکت به معنای تعلق همراه با فعالیت به مجموعه‌ای از وظایف و به معنای امکان سود بردن سالمند از آن. مطالعات بسیاری نشان داده‌اند که افزایش مشارکت سالمندان در همه جنبه‌های ذهنی، اجتماعی و تولیدی رابطه عکس با خطر بروز بسیاری از بیماری‌های جسمی و روانی دوره سالمندی دارد. با توجه به موارد گفته شده، این مقاله بر آن است که به تبیین نقش مناسب‌سازی محیط در مشارکت اجتماعی سالمندان بپردازد.

کلمات کلیدی: سالمند، مناسب‌سازی محیط، مشارکت اجتماعی